

Med det andet anbringende gør Wolf Oil gældende, at den appellerede dom tilsidesætter EU-varemærkeforordningens artikel 8, stk. 1, litra b), idet den foretager en urigtig anvendelse af principperne om risiko for forveksling. Anbringendet er opdelt i tre led. Med det andet anbringendes første to led gøres det gældende, at der er foretaget en urigtig fortolkning af den regel, der følger af fast retspraksis fra Retten og Domstolen, hvorefter begrebsmæssige forskelle mellem to varemærker i et vist omfang kan opveje visuelle og fonetiske ligheder mellem dem. Med det andet anbringendes tredje led anfægtes den appellerede dom, for så vidt som den i forbindelse med den samlede bedømmelse af risikoen for forveksling ikke tog den faktiske brug af varemærkerne på markedet i betragtning.

<sup>(1)</sup> Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26.2.2009 om EF-varemærker (EUT L 78, s. 1).

<sup>(2)</sup> Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/2424 af 16.12.2015 om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 om EF-varemærker og Kommissionens forordning (EF) nr. 2868/95 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 40/94 om EF-varemærker og om ophævelse af Kommissionens forordning (EF) nr. 2869/95 om de gebyrer, der skal betales til Harmoniseringskontoret for det indre marked (varemærker og mønstre) (EUT L 341, s. 21).

---

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesgerichtshof (Tyskland) den 11. august 2016 — Roland Becker mod Hainan Airlines Co. Ltd**

(Sag C-447/16)

(2016/C 428/06)

Processprog: tysk

**Den forelæggende ret**

Bundesgerichtshof

**Parter i hovedsagen**

Sagsøger: Roland Becker

Sagsøgt: Hainan Airlines Co. Ltd

**Præjudicielt spørgsmål**

Skal afgangsstedet for den første delstrækning i forbindelse med en passagertransport med to flyvninger uden nævneværdigt ophold i omstigningslufthavnen også betragtes som opfyldelsessted i henhold til artikel 5, nr. 1), litra b), andet led, i forordning (EF) nr. 44/2001 <sup>(1)</sup>, hvis det krav om kompensation i henhold til artikel 7 i forordning (EF) nr. 261/2004 <sup>(2)</sup>, som gøres gældende med søgsmålet, støttes på en forstyrrelse, som er indtrådt på den anden delstrækning, og søgsmålet er rettet mod kontrahenten for transportkontrakten, som ganske vist er transporterende luftfartsselskab for den anden flyvning, men ikke for den første flyvning?

<sup>(1)</sup> Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22.12.2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (EFT L 12, s. 1).

<sup>(2)</sup> Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11.2.2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295 (EUT L 46, s. 1).

---

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesgerichtshof (Tyskland) den 11. august 2016 — Mohamed Barkan, Souad Asbai, Assia Barkan, Zakaria Barkan og Nousaiba Barkan mod Air Nostrum L.A.M. S.A.**

(Sag C-448/16)

(2016/C 428/07)

Processprog: tysk

**Den forelæggende ret**

Bundesgerichtshof